

Bízz bennem

Ivett a Debreceni Egyetem, Gazdaságtudományi kar, Pénzügyi számviteli szakára jár. Barátnőivel lakik egy albérletbe, Erikával, Andreával és Szilviával. Másodéves volt amikor egy baleset történt vele, elütötték egy zebrán. Szerencsére a gerince nem sérült meg, nem bénult le, de a lába olyan súlyosan sérült, hogy tolószékbe kényszerült. Másodéves vizsgáit sikerült letennie és elhatározta, hogy befejezi az egyetemet. Barátnői mindenbe segítették, de néha nagyon maga alatt volt. Hiába járt gyógytornára és tett meg mindent, hogy javuljon az állapota, nem lett jobb. Kerekesszéke nélkül nem tudott sokáig bármit is csinálni. Amikor viszont egy-egy negyed-, félórára a szék nélkül mozgott maga volt a menyország. Szabadnak érezte magát és úgy gondolta bármit meg tud tenni, amit szeretne.

Nyár volt, a vizsgáknak vége de barátnőivel úgy döntöttek, hogy még egy kis időt együtt töltenek mielőtt hazautazik mindenki a szüleikhez. Nagyon jól érezték magukat egymás társaságában, ezért ritkán mozdultak ki. Csak a közeli parkaóba sétálgattak vagy a bevásárlóközpontba mentek. Andrea egyik nap kitalálta mi lenne, ha elmennének egy buliba. – Úgyse szoktunk ilyet csinálni! Próbáljuk ki! Egy hét múlva lesz egy szuper diszkó. Mindenki nagyon lelkes lett, de Ivett nem volt felhőtlenül boldog. – És mi lesz velem? Mégis, hogy menjek egy buliba kerekesszékekkel? Barátnői rögtön megvigasztalták a kétségbeesett Ivettet és biztatták, hogy minden rendben lesz nyugodtan tartson velük. Ekkor Ivett a fejébe vette, hogy a széke nélkül fog a buliba menni. Naponta többször felállt a székből és minél több ideig próbált így tevékenykedni. Egy hét volt a buliig és minden nap egyre többet hagyta magára a székét. Eljött a buli napja, a lányok készülődtek. Már mindenki kész volt kivéve Ivettet. – Te miért nem készülsz? – kérdezte Erika. Ivett maga sem tudta, hiszen annyit készült erre az estére. – Sok kérdés merült fel bennem. Mit vegyek fel? Mit is keresnék én ott? Vajon bírni fogom-e szék nélkül egész este? A lányok furcsán néztek rá. Aztán Ivett megszólalt: - Igen, ha megyek akkor a szék nélkül! Egész héten erre készültem titokba. – Hát nem is tudom mit mondjak erre! Én örülök, hogy így gondold! Akkor vágjunk bele! – monda Erika. – Ott leszünk veled, minden rendben lesz! – erősítette meg Andi. – Akkor most keressünk neked egy szuper felsőt és én ki is sminkellek! – lelkesedett Szilvia. – Rendben Andi, hozz egy felsőt én a hajadat csinálom meg. – szólalt meg Erika. A lányok extázisba estek és mindenki tett-vett, készülődött. – Szuper! Most már mindannyian kész vagyunk! Mehetünk! – Természetesen fantasztikusan néz ki mindenki! Ivett is jól és felkészültnek érezte magát az estére. – Lányok, magamra sem ismerek! Ez a haj és smink! – monda Ivett, miközben nézte magát a tükörbe. – Örülünk, hogy tetszik! – Akkor mehetünk? – Igen! – kiabálták kórusba. Ivett első akadály a helyi közlekedés volt, amit nagyon jól leküzdött. Minden gond nélkül fel tudott szállni a buszra, még ő maga is meglepődött ezen. A lányok meg majd kibújtak a bőrükből úgy örültek vele. A diszkóba érek. Elég sokan voltak, ez mindannyijukat meglepte hiszen nem voltak hozzászokva ennyi emberhez. Néha egy-egy egyetemi bulin azért megfordultak, de ez most valahogy más volt. – Semmi gond, mindig maradjunk együtt! – szólt Szilvi. Találtak egy kis asztalt nem messze a bárpultról. – Ez jó lesz nekünk! Itt lesz a bázis. Innen jól be lehet látni a teret. – monda Andi. – Mindjárt hozok valamit inni! – már indult is Andi. Kis idő múlva visszatért négy koktéllal. – Csajok! Koccintsunk magunkra, a barátságunkra és hogy remekül fogjuk érezni magunkat! Koccintás után pedig irány a táncparkett! Így is történt, koccintás után mind a négy lány táncolt. Ivett hamar elfáradt ezért visszavonult a bázisukra, onnan figyelte barátnőit ahogy jókedvűen táncolnak. Egy ideje már ott ücsörgött amikor egy jóképű fiatalember odalépett hozzá. – Hozhatok egy italt? Ivett azt sem tudta hirtelen mit mondjon olyan zavarba jött. Voltak fiú barátai, meg néha egy-egy randija is volt, de már régebben. Meg hát ez a fiatalember nagyon

sármos volt, rögtön levette Ivettet a lábáról. – Egy koktélt elfogadok. – nyögte ki végül. Néhány perc múlva már két koktéllal a kezében állt előtte a srác. – Leülhetek? – kérdezte. – Igen, foglalj helyet. Letette a koktélokot és Ivett mellé ült. – Engedd meg, hogy bemutatkozzam, Ákos vagyok, Nagy Ákos. – Én Ivett, Kovács Ivett. A bemutatkozás után sokáig beszélgettek. Ivett megtudta, hogy Ákos személyi edző és beszélgetésük közben folyton olyan érzése volt mintha már évek óta ismernék egymást. Egyik pillanatban Ákos felpattant és Ivett felé fordult. – Szabad lesz? – tekintetét a táncparkett felé irányította. Ivett kis habozás után elindult vele táncolni. Kifulladásig táncoltak, míg végre egy lassú szám következett és így lehetett egy kicsit pihenni. Ákos viszont nem engedte el Ivettet és egymáshoz borulva táncoltak tovább. A lány érezte, hogy nagyon elfáradt már, de Ákos kedvéért táncolt tovább. Barátnői csodálkoztak, hogy milyen jól bírja Ivett a táncolást. Még néhány számot táncoltak amikor Ivett mondta, hogy nagyon elfáradt és inkább már hazamenne. Ákos lovagiasan felajánlotta, hogy hazakíséri. Kézen fogva sétáltak a buszig, a buszon egy kicsit tudott pihenni Ivett mert találtak szabad ülőhelyet. A leszállásnál viszont már érezte, hogy alig akarnak engedelmeskedni lábai. Ákos is észrevette a lány bizonytalan lépteit ezért ölbe kapta és úgy vitte a lakásig. – Látom tényleg nagyon elfáradtál! – mondta, majd megcsókolta Ivettet. – Jó éjt! – búcsúzott Ákos. Szilvi, Andi és Erika is nemsoká hazaértek, de Ivett akkor már az ágyban volt és aludt. Másnap a lányok már nyugtalanok voltak, hogy Ivett még nem kelt fel. Szokatlan volt mert nem szokott sokáig aludni. Erika nem bírta tovább és benyitott Ivett szobájába. Láta, hogy Ivett már ébren van és keservesen sír.

– Mi a baj? – Nagyon fájnak a lábaim és nem bírok felkelni az ágyból. – Lehet kicsit megerőltetted tegnap, inkább maradj ágyban, de ne sírjál! A lányokkal mindjárt készitünk neked valami harapnivalót és behozzuk. Aztán pedig mindent elmesélsz arról a jóképű fiúról, aki hazakísért. Így is volt. Vittek enni Ivettnek és mindannyian letelepedtek mellé az ágyba. Ivett pedig mesélt milyen jól érezte magát és hogy Ákos milyen szuper. Barátnői irigykedve hallgatták és örültek neki, hogy Ivett végre találkozott egy olyan emberrel, aki felkeltette érdeklődését a másik nem iránt.

Másnap reggel rosszabbra fordult Ivett állapota, ezért a lányok elvitték orvosához, aki számos vizsgálatot előírt neki. A vizsgálatok végeztével közölte az orvos, hogy nagyon megerőltette lábait és ilyet ne csináljon többet. – Mozogni lehet, de ha elfáradt ne erőltesse tovább! Ivett szomorú lett, hogy ilyen következményei lettek annak az estének amelyiken a legjobban érezte magát. Napokig ki se akart lépni az ajtón, bent kuksolt és tv-t nézett inkább. A lányok hiába mondták, hogy friss levegőre kellene már mennie, hajthatatlan volt. Egy hét után megelégtették Ivett viselkedését és kirángatták fagyizni, bár Ivett nagyon nem akarta. Mindenki kezében fagyi volt és vidáman nevetgéltek. Ivett se bánta, hogy végül beadta a derekát a lányoknak. Egyik pillanatban arra lett figyelmes, hogy olyan mintha a nevét kiabálta volna valaki. Aztán már tisztán hallotta. – Ivett, Ivett! Ákos volt az. – Szia! Ivett te vagy az? Mi történt veled? Hívtalak, de nem vetted fel a telefont. Már azt hittem rossz számot hívogatok! Ivett zavarba jött. – Szia! Én vagyok, illetve ez vagyok én. – mutogatott a kerekesszékre. A diszkóba nélküle mentem, amit nem bántam meg mert fantasztikusan éreztem magam, de az lett a vége, hogy újra visszakerültem ide. Erről nem beszéltem akkor este róla, mert nem akartam. Fél éve elütött egy autó, azóta rosszak a lábaim. Néha nem bírnak el, ez van. Szeretnék megkérni, hogy ne keressél többet. – Az lehetetlen! – háborodott fel Ákos. Most, hogy megtaláltalak erről nem fogsz lebeszélni. Most mennem kell, de majd hívlak! – majd nyomott egy puszit Ivett szájára. – Ne, ne hívj! – kiabálta Ivett, de ezt Ákos már nem hallotta. A lányok rögtön rátámadtak Ivettre. – Hogy mondhattál ilyet neki! – förmedt rá Andi. – Még helyesebb, mint ahogy elmesélted! – áradozott Szilvi. – így igaz! Érezd magad szerencsésnek, hogy egy ilyen helyes srác csapja neked a szelet. – szólalt meg Erika. – Hagyjatok békén ti is, megyek haza. Ezután szótlanul hazamentek, nem értették mi ütött Ivettbe. Teltek múltak a napok és a lányok készülődtek, hogy

hazamenniük szüleikhez, de Ivettet nem akarták magára hagyni, ő ugyanis nem akart a szüleivel még beszélni sem, nehogy hazamenni. Közben telefonja szüntelenül csörgött. Ákos hívta, de persze nem vette fel, sőt le is némította. Egy szép, madárcsiripelő reggelen csöngettek. Erika álmosan nyitotta ki az ajtót. Egy hatalmas rózsacsokorral találta szembe magát. A futár közölte, hogy Kovács Ivett kisasszonynak hozta. Erika boldogan rohant barátnője szobájába. – Ivett, Ivett nézd mit kaptál! Vajon kitől? A telefonja csörgött, de nem vette fel, majd egy rózsacsokor érkezett. – Már nem tudom hová tenni! Lassan virágboltot nyithatnék! – háborgott Ivett, de közben minden egyes rózsacsokor érkezéskor hevesen dobogni kezdett a szíve. – Szerintem jobb lenne, ha felvennéd a telefont! – oktatta ki Szilvi. Ezúttal azonban nem csörgött, hanem egy sms érkezett. „Jössz velem futni?” – Ez valami vicc? – háborgott Ivett. Sok ideje nem volt erre mert jött a következő üzenet. „15 perc múlva megyek érted.” Ákos írta az üzeneteket. Nem tudta mire vélje, de gyorsan rendbe kellett szednie magát hiszen még nem is fésülködött. Hajszál pontosan 15 perc múlva Ákos az ajtóban állt futásra készen. – Ne ijedj meg, csak én futok! Megragadta a kerekesszéket és maga előtt tolta miközben ő futott. - Egy darabig még így csináljuk aztán néha te is sétálsz. A végén pedig együtt fogunk futni. A lényeg a fokozatosság, nem szabad hirtelen sokat vállalnod. – Te is tudod, hogy ez lehetetlen! – Bízz bennem! A diplomaosztón már nem is kell a kerekesszék.

Ákos minden nap ment Ivettért és lassan eljött az idő amikor Ivett is futott vele egy-egy rövidebb távon. Aztán egyre hosszabbra nyúltak ezek a távolságok. A diplomaosztó ünnepségen pedig már a szék nélkül vett részt. – Nagyon büszke vagyok rád! – súgta Ivett fülébe szerelmesen Ákos, majd megcsókolta.